

El papa Francesc a la comunitat gitana: "Si algú es queda enrere, la família no camina"

04/06/2019 - AICA

En concloure el seu viatge apostòlic a Romania, el papa Francesc es va reunir la tarda del diumenge 2 de juny amb la comunitat gitana i els va dir: "A l'Església de Crist hi ha lloc per a tots". El Pontífex va demanar perdó a la comunitat Rom "en nom de l'Església, el Senyor i a vostès, per haver-los discriminat, maltractat o mirat malament en el curs de la història".

"A l'Església de Crist hi ha lloc per a tothom. L'Església és un lloc de trobada, i hem de recordar aquestes paraules no com un bell eslògan, sinó com a part de la identitat del nostre ser cristians", va expressar Francesc.

El Papa es va commoure davant la trobada amb la comunitat Rom i va confessar un pes que porta en el seu cor: "És el pes de la discriminació, la segregació i el maltractament que pateixen les seves comunitats. La història ens diu que fins i tot els cristians, fins i tot els catòlics, no són aliens a aquest mal ". En aquest sentit, el Summe Pontífex va demanar perdó a la comunitat" en nom de l'Església, el Senyor i a vostès, haver-los discriminat, maltractat o mirat malament en el curs de la història, amb la mirada de Caïn en comptes de la d'Abel, i no haver estat capaços de reconèixer-los, apreciar-los i defensar-los en la seva particularitat".

Francesc va subratllar quantes vegades jutgem imprudentment, amb paraules que fereixen, amb actituds que sembren odi i creen distàncies. "Quan algú es queda enrere, la família humana no camina. No som cristians fins al final, ni som humans, si no sabem veure la persona abans que a les seves accions, abans dels nostres judicis i prejudicis", ha indicat el Papa.

Després va recordar com en la història de la humanitat sempre són presents Abel i Caïn: "Està la mà estesa i la mà que colpeja. Està l'obertura de la reunió i el tancament de l'enfrontament. Està l'acollida i el descart. N'hi ha que veuen en l'altre a un germà i n'hi ha que veuen un obstacle en el seu camí. Hi ha la civilització de l'amor i hi ha la civilització de l'odi ", va descriure.

Però va assegurar que "cada dia es pot triar entre Abel i Caïn. Com en una cruïlla, sovint ens enfrontem a una elecció decisiva: seguir el camí de la reconciliació o el de la venjança. Triem el camí de Jesús. És un camí que costa esforç, però és el camí que condueix a la pau. I passa pel perdó".

En acomiadar-se, Francesc va animar el poble gitano a compartir les seves característiques específiques "i de les que tenim tanta necessitat: el valor de la vida i de la família en el sentit més ampli (cosins, oncles, ...), la solidaritat, la hospitalitat, l'ajuda, el suport i la defensa dels més febles de la seva comunitat, la valorització i el respecte pels ancians; el sentit religiós de la vida, l'espontaneïtat i l'alegria de viure ".

Així mateix els va convidar "a rebre totes les coses bones" que altres poden oferir, caminant junts, on són, "en la construcció d'un món més humà que vagi més enllà de les pors i les sospites, eliminant les barreres que ens separen dels altres "en la recerca de la fraternitat.